

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/56/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3216204075
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3216204075.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobkyne: S. B., bytom M. XXXX/X., H., zastúpenej JUDr. Margitou Kytnarovou, advokátkou so sídlom v Topoľčanoch, Sv. Cyrila a Metoda 4595/18, proti žalovanému: O. N., bytom S. XXXX/X, N., zastúpenému Mgr. Evou Ivančovou, advokátkou so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, M. R. Štefánika 55/2, o zaplatenie 2.000,01 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 08. januára 2018, č. k. 5C/231/2016-212, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiadnej zo strán sporu **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 988,03 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 489,83 eur od 15.11.2016 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 498,20 eur od 03.12.2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Druhým výrokom vo zvyšku žalobu zamietol a tretím výrokom vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 2.000,01 eur s prísl., a to za dlhy za služby spojené s užívaním bytu č. XX bytového domu súpisné č. XXXX, ktoré spoločnosť BYTTHERM s.r.o. vykazovala ako „staré dlhy“ za rok 2015 vo výške 1.267,69 eur splatné 31.12.2015 a dlhy za rok 2016 spolu vo výške 732,32 eur. V žalobe uviedla, že je výlučnou vlastníčkou predmetného bytu na základe darovacej zmluvy uzatvorenej so žalovaným, pričom predmetný bytu užíva výlučne žalovaný na základe uvedenej darovacej zmluvy a dohody o zriadení vecného bremena sp. zn. N/133/2012, NZ 10895/2012, NCRIs 11177/2012, pričom vecné bremeno je zapísané ako ťarcha na liste vlastníctva na predmetný byt ako právo doživotného bezplatného bývania a užívania bytu v prospech žalovaného. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil s poukazom na ust. § 151n ods. 1, 2, 3, § 151o, § 151p ods. 4, § 451 ods. 1, 2, § 454, § 456, § 563 Občianskeho zákonníka, ďalej ust. § 10 ods. 1, 6 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a na výsledky vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že žaloba je čiastočne dôvodná. Súd konštatoval, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalobkyňa je výlučnou vlastníčkou predmetného bytu, ktorý nadobudla do vlastníctva od žalovaného na základe darovacej zmluvy a dohody o zriadení vecného bremena spísanej formou notárskej zápisnice dňa 27.03.2012. Žalobkyňa a žalovaný zároveň touto zmluvou zriadili vecné bremeno spočívajúce v bezplatnom doživotnom práve bývania a užívania predmetných nehnuteľností v prospech žalovaného. Medzi stranami nebolo sporné, že na základe tejto dohody predmetný byt zostal aj po darovaní ďalej v užívaní žalovaného a žalobkyňa predmetný

byt s príslušenstvom neužíva. Súd poukázal na zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, podľa ktorého povinnosť uhrádzať zálohové platby na účely tvorby fondu prevádzky, údržby a opráv a na plnenia spojené s užívaním bytu konkrétnemu správcovi bytového domu zaťažuje vlastníka bytu. Zo vzťahu medzi vlastníkom bytu a správcom bytového domu podľa názoru súdu nemožno vyvodiť povinnosť uhrádzať zálohové platby pre žalovaného, ktorý nie je vlastníkom predmetného bytu, ale len jeho užívateľom na základe oprávnenia z vecného bremena. Súd následne zastával názor zhodný s názorom Krajského súdu v Trenčíne vysloveným v potvrdzujúcom uznesení zo dňa 15.06.2017, č. k. 5Co/156/2017-142 v danej veci, podľa ktorého, ak bolo medzi žalobkyňou a žalovaným pri darovaní bytu zriadené vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného užívania predmetného bytu žalovaným, má žalovaný právo predmetný byt užívať bezodplatne, teda nemá povinnosť žalobkyni ako vlastníčke za užívanie jej bytu nič platiť. Bezplatné doživotné právo bývania a užívania bytu s príslušenstvom je podľa názoru súdu potrebné vykladať v tom zmysle, že darca (žalovaný) neplatí obdarovanej (žalobkyni) za bývanie v predmetnom byte a jeho užívanie žiadne platby, ktoré by inak ako užívateľ nehnuteľnosti jej vlastníkovi musel platiť. Na druhej strane je zrejmé, že ak medzi stranami nebolo v zmluve o zriadení vecného bremena dohodnuté niečo iné, bezodplatnosť sa týka iba užívania bytu, nie aj plnení a služieb, ktoré sú s užívaním bytu spojené (elektrická energia, plyn, voda, kúrenie a pod.). Žalovaný má teda povinnosť nahradiť náklady, ktoré žalobkyňa ako vlastníčka bytu zaplatila za plnenia a služby, ktoré on pri užívaní bytu spotreboval - nie však náklady za platby do fondu prevádzky, údržby a opráv. Túto povinnosť má voči žalobkyni ako vlastníčke bytu, nie však voči tretej osobe, teda ani správcovi bytového domu, ak len toto nevyplýva z nejakého osobitného právneho dôvodu. Súd v danej veci vychádzal zo znenia písomne uzatvorenej darovacej zmluvy a dohody o zriadení vecného bremena. Pokiaľ na jednej strane žalobkyňa tvrdila, že došlo k ústnej dohode o tom, že žalovaný bude uhrádzať všetky náklady viažuce sa k predmetnému bytu aj po jeho darovaní a na druhej strane žalovaný tvrdil, že iná dohoda ako tá o bezodplatnom užívaní predmetného bytu medzi stranami nebola, išlo o sporné skutkové tvrdenia strán sporu. Z dokazovania následne súd nemal preukázané platné dojednanie medzi stranami sporu, ktoré by upravovalo vzťahy medzi stranami sporu inak ako podrobnejšie, ako boli upravené v darovacej zmluve a dohode o zriadení vecného bremena spísanej pred notárom do notárskej zápisnice. Týmito závermi sa súd riadil pri posúdení uplatneného nároku žalobkyne, pričom vychádzal z vyúčtovania konkrétnych nákladov správcu bytového domu za služby spojené s užívaním predmetného bytu za roky 2015 a 2016, ako si tieto uplatnila žalobkyňa. Vychádzajúc z doložených vyúčtovaní súd dospel k záveru, že žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni uhradené náklady za poskytnuté a spotrebované služby spojené s užívaním bytu s príslušenstvom, a to v roku 2015 - vykurovanie v sume 293,13 eur, teplá úžitková voda v sume 113,90 eur, studená voda v sume 55,92 eur, výťah v sume 14,79 eur, osvetlenie v sume 8,77 eur, odvod dažďovej vody v sume 3,29 eur, spolu za rok 2015 v sume 489,83 eur a v roku 2016 - vykurovanie v sume 295,69 eur, teplá úžitková voda v sume 129,18 eur, studená voda v sume 48,68 eur, výťah v sume 13,73 eur, osvetlenie v sume 7,92 eur, odvod dažďovej vody v sume 3 eurá, spolu za rok 2016 v sume 498,20 eur. Súd konštatoval, že tieto služby boli nepochybne spojené s užívaním predmetného bytu žalovaným, slúžili výhradne k riadnemu bývaniu a užívaniu predmetného bytu, žalovaný tieto služby spotreboval, čím došlo bez právneho dôvodu k jeho obohateniu v neprospech žalobkyne, ktorá za tieto služby dňa 14.11.2016 a 02.12.2016 zaplatila. Súd preto zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyni celkovo sumu 988,03 eur titulom bezdôvodného obohatenia a v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. priznal žalobkyni úrok z omeškania vo výške 5% ročne, a to zo sumy 489,83 eur od 15.11.2016, (teda deň nasledujúci po uhradení nákladov za rok 2016 žalobkyňou) do zaplataenia a zo sumy 498,20 eur od 03.12.2016, (teda deň nasledujúci po uhradení nákladov za rok 2016 žalobkyňou) do zaplataenia. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol, keď bol toho názoru, že náklady na správu bytu, poplatok za vyúčtovanie a poštovné je povinný znášať vlastník bytu, teda žalobkyňa. V tejto časti súd vychádzal z ust. § 8a ods. 2 a § 8b zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Vychádzajúc z uvedených ustanovení bol súd toho názoru, že poplatky účtované správcom bytového domu za výkon jeho činnosti a v súvislosti s vyúčtovaním služieb a jeho oznámením vlastníkovi bytu zaťažuje jedine vlastníka bytu, v ktorého mene a na ktorého účet správca výkon správy uskutočňuje. Vlastník bytu je zároveň povinný podieľať sa na tvorbe fondu prevádzky, údržby a opráv, z ktorého sa následne financujú výdavky spojené s nákladmi na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príľahlého pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu. Z fondu sa financujú aj opravy balkónov a loggií. Zaplataené náklady na tvorbu fondu prevádzky, údržby a opráv preto nemožno prenášať na užívateľa bytu. Navyiac súd konštatoval, že v uvedenom fonde sa prostriedky akumulujú na ich použitie aj do budúcnosti. Súd v konečnom dôsledku žalobe čiastočne vyhovel a v nedôvodne požadovanej istine a požadovaného príslušenstva žalobu zamietol. Rozhodnutie

o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Uviedol, že žalobkyňa sa v danom spore domáhala zaplataenia istiny vo výške 2.000,01 eur a súd jej priznal nárok na zaplataenie istiny vo výške 988,03 eur, teda úspech, resp. neúspech strán sporu bol iba čiastočný a v zásade rovnaký.

2. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote prostredníctvom právnych zástupcov odvolanie žalobkyňa aj žalovaný.

3. Žalovaný napadol rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej časti (výrok I.), keď bol toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa jeho názoru z právoplatného uznesenia Okresného súdu Bánovce nad Bebravou v tejto veci, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/156/2017 vyplýva, že on nemá povinnosť platiť poplatky spojené s užívaním bytu správcovi domu a povinnosť platiť mesačné poplatky za užívanie bytu má žalobkyňa podľa zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov na základe zmluvy o výkone správy so správcom Bytterm s.r.o., Bánovce nad Bebravou. Súd prvej inštancie podľa jeho názoru nezdôvodnil svoje rozhodnutie, na základe akého právneho predpisu vyplýva jeho povinnosť platiť poplatky spojené s užívaním bytu žalobkyňi. Súd v bode 36 a 37 rozsudku uviedol, že zastáva právny názor zhodný s názorom Krajského súdu v Trenčíne, vyslovený v jeho potvrdzujúcom uznesení č.k. 5Co/156/2017-142 z 15.06.2017. S týmto názorom súdu v bode 37 nesúhlasí, keďže jeho právna povinnosť platiť žalobkyňi náklady za plnenia a služby, ktoré on pri užívaní bytu spotreboval neexistuje a nie je stanovená právnym predpisom a nevyplýva ani z uzatvoreného vecného bremena. Uvedený názor súdu v bode 37 je v rozpore so zmluvou o výkone správy, ku ktorej pristúpila žalobkyňa v darovacej zmluve, ako aj v rozpore s ust. § 151n ods. 3 Obč. zákonníka a s dohodou o vecnom bremene. V danom prípade je rozhodujúca dohoda účastníkov zmluvy o zriadení vecného bremena, teda že sa jedná o bezplatné vecné bremeno - doživotné bezplatné bývanie a užívanie predmetného bytu pre neho (žalovaného). Dodal, že vzhľadom k tomu, že účastníci zmluvy o zriadení vecného bremena sa dohodli na bezodplatnosti bývania a užívania predmetného bytu ním (žalovaným), on nie je povinný znášať náklady na zachovanie a opravy a platiť platby spojené s užívaním bytu, teda ani tie, ktorých sa žalobkyňa domáha a ktoré jej súd priznal. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti zmeniť a žalobu aj v tejto časti zamietnuť a priznať mu aj náhradu trov konania.

4. Žalobkyňa podaným odvolaním napadla výrok II. a III. rozsudku, teda rozsudok v zamietajúcej časti a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, keď v zamietajúcej časti išlo o istinu vo výške 1.011,98 eur. Namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa jej názoru bolo v konaní preukázané, že žalovaný aj po zmene vlastníckeho práva a súčasnom zriadení vecného bremena v jeho prospech, teda po 27. marci 2012, naďalej nepretržite, osobne, pravidelne mesačne a riadne plnil všetky úhrady, ktoré boli správcovi bytového domu k bytu účtované, teda bez akejkoľvek selekcie a delenia na fond opráv a iné úhrady a plnil ich dobrovoľne a osobne každý mesiac priamo správcovi bytového domu a tiež priamo preberal preplatky a osobne uhrádzal správcovi bytového domu nedoplatky, a to až do jari 2014. To isté sa týka aj dodávky elektrickej energie, pričom bolo preukázané, že náklady spojené s dodávkou elektrickej energie do bytu žalovaný nepretržite a bez akejkoľvek selekcie uhrádza doteraz. Od apríla 2014 prestal žalovaný uhrádzať všetky platby účtované predbežne a následne vo vyúčtovaniach správcu bytového domu, pričom dovtedy a ani v uvedenom období žalovaný nepoprel dohodu s ňou uzavretú ústne pri zriadení vecného bremena, že si všetko bude uhrádzať naďalej sám. V máji 2014 od nej žiadal vrátenie bytu a uviedol, že ak sa tak nestane, prestane platiť nájomné. Následne prestal náklady bývania uhrádzať a v konaní sp. zn. 6C/84/2014 okrem uvedeného označil ako dôvod, že sa od tretej osoby dozvedel, že on nič platiť nemusí. Teda od apríla 2014 žalovaný odmietol dodržiavať ústnu dohodu a prestal uhrádzať všetko voči správcovi bytového domu, pričom ústnu dohodu s ňou dodržiava už len vo vzťahu k dodávateľovi elektrickej energie. Podľa nej jej tvrdenie o ústnej dohode, preukázané nespornými dôkazmi o úhradách žalovaného po dobu od 27.03.2012 do apríla 2014, tiež vyjadreniami obidvoch účastníkov konania, svedeckou výpoveďou N. U. v konaní 6C/84/2014 a správou správcu bytového domu z 12.11.2014, súd označil za sporné iba na základe nového a teda účelového a nepravdivého tvrdenia žalovaného, že iná dohoda nebola. Zdôraznila, že žalovaný porušil dohodu uzavretú s ňou a spôsobil tak okrem iného aj vznik hotových výdavkov, ktoré by inak nevznikli. Preto žalobu aj v časti týkajúcej sa akýchkoľvek náhrad hotových výdavkov považuje za dôvodnú. Ďalej poukázala na to, že ona v kontexte s vykonaným dokazovaním a postavením žalovaného ako plnohodnotného nájomcu v konaní poukazovala analogicky na konkrétne

a veci príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení, počnúc ust. § 663 o nájomnej zmluve, o nájmomnom v zmysle § 671 a nasl. a tiež na ust. § 688, podľa ktorého nájomca bytu a osoby, ktoré žijú s nájmomcom v spoločnej domácnosti, majú popri práve užívať byt aj právo užívať spoločné priestory a zariadenia domu, ako aj požívať plnenia, ktorých poskytovanie je spojené s užívaním bytu. Tomuto právu korešpondujú aj povinnosti nájomcu vyplývajúce z ust. § 689 Obč. zákonníka, podľa ktorého nájomca je povinný užívať byt, spoločné priestory a zariadenia domu riadne a riadne požívať plnenia, ktorých poskytovanie je spojené s užívaním bytu. Súd sa nevysporiadal s tou skutočnosťou, že tým, že vlastníčka bytu prenechala do užívania byt žalovanému, nerozlučne s tým mu prenechala do užívania aj spoločné časti domu, spoločné zariadenia, príslušenstvo a spoluvlastníctvo alebo iné práva, ako aj práva k pozemku v rozsahu, v akom ich ona vlastní. Navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti zmenil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť jej istinu vo výške 1.011,98 eur s príslušenstvom a zároveň zmenil výrok rozsudku ohľadne trov konania tak, že žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100%; zároveň žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

5. K odvolaniu žalovaného žalobkyňa uviedla, že s jeho odvolaním sa nestotožňuje. Uviedla, že žalovaný popiera platné právo, konštantnú judikatúru a ignoruje vykonané dokazovanie, okrem iného aj dôkaz - správu spoločnosti Bytterm zo dňa 12.11.2014 a ďalšie dôkazy, vrátane tých, ktoré boli vykonané v pripojených spisoch, ktoré potvrdzujú existenciu ústnej dohody účastníkov sporu o tom, že žalovaný bude aj po zmene vlastníckeho práva a zriadení vecného bremena v jeho prospech uhrádzať všetky náklady spojené s jeho výlučným a nerušeným užívaním bytu zo svojho tak, ako pred spísaním darovacej zmluvy a zriadením vecného bremena.

6. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

7. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaniach vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, jeho výsledky správne vyhodnotil, vec posúdil správne po právnej stránke a vo veci aj vecne správne rozhodol. Odvolacie námietky žalobkyne a žalovaného sú totožné s námietkami, ktoré uplatnili pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa dostatočne vypořiadal súd prvej inštancie, preto nemohli v uvedenej veci privodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z daného titulu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku, v celom rozsahu na ne v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dodáva nasledovné:

8. V danej veci sa žalobkyňa podanou žalobou domáhala od žalovaného zaplata sumy 2.000,01 eur s prísl. titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo jej plnením za žalovaného, čo podľa práva mal plniť žalovaný, pričom išlo o jeho dlhy za služby spojené s užívaním predmetného bytu, spravovaného spoločnosťou Byttherm, s.r.o., za rok 2015 v sume 1.267,69 eur, splatné dňa 31.12.2015 a dlhy za rok 2016 v sume 732,32 eur. Na základe darovacej zmluvy a dohody o zriadení vecného bremena zo dňa 27.03.2012 je žalobkyňa vlastníčkou predmetného bytu, pričom tento nadobudla od žalovaného a uvedenou zmluvou bolo zriadené vecné bremeno spočívajúce v bezplatnom doživotnom práve bývania a užívania predmetného bytu v prospech žalovaného, ktorý byt aj užíva.

9. Ako správne uviedol Krajský súd v Trenčíne už v potvrdzujúcom uznesení v tejto veci zo dňa 15.06.2017, č.k. 5Co/156/2017 -142, podľa zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov č. 182/1993 Z.z. povinnosť uhrádzať zálohové platby na účely tvorby fondu prevádzky, údržby a opráv a na plnenia spojené s užívaním bytu konkrétnemu správcovi bytového domu zaťažuje vlastníka bytu, pričom medzi vlastníkom bytu a správcom bytového domu na základe uvedeného zákona vzniká právny vzťah, pričom práva a povinnosti účastníkov daného vzťahu upravuje tento zákon a špecifikuje písomná zmluva o výkone správy. Z tohto vzťahu pritom nemožno vyvodiť pre žalovaného povinnosť uhrádzať zálohové platby, keďže nie je vlastníkom predmetného bytu, iba jeho užívateľom, a to na základe oprávnenia z vecného bremena. Pokiaľ medzi stranami sporu pri darovaní bytu bolo zriadené vecné bremeno spočívajúce pre žalovaného v práve doživotného bezplatného užívania tohto bytu, má žalovaný právo bezodplatne byt užívať, teda bez povinnosti akejkoľvek platby žalobkyne za jeho užívanie. Je však potrebné zdôrazniť, že ak nebolo v dohode o zriadení vecného bremena dohodnuté inak, uvedená

bezodplatnosť sa týka len užívania bytu a nie aj plnení a služieb, s užívaním bytu spojených. Žalovaný má teda povinnosť nahradiť žalobkyni náklady, ktoré ako vlastníčka bytu zaplatila za plnenia a služby, ktoré on spotreboval. Iba v prípade, že by povinnosť užívateľa nehnuteľnosti platiť náklady za služby a plnenia spojené s užívaním nehnuteľnosti priamo poskytovateľovi týchto služieb vyplývala z určitého osobitného právneho dôvodu, mal by užívateľ povinnosť tieto náklady platiť tomuto subjektu a nie vlastníkovi bytu, čo sa podľa tvrdenia žalobkyne napr. realizuje zo strany žalovaného dodávateľovi elektrickej energie.

10. Odvolací súd sa nestotožnil ani s opakovanou námietkou žalobkyne ohľadne existencie dohody medzi ňou a žalovaným o úhradách za všetky náklady za byt žalovaným, keď zhodne so súdom prvej inštancie bol toho názoru, že existencia takejto dohody nebola v súdnom konaní žalobkyňou jednoznačne preukázaná. V tomto smere žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno a preto súd prvej inštancie správne konštatoval nepreukázanie inej (detailnejšej) úpravy vzťahov medzi stranami sporu ako v dohode o zriadení vecného bremena a darovacej zmluve.

11. Za situácie, že žalobkyňa za žalovaného za rok 2015 uhradila za služby spojené s užívaním bytu dňa 14.11.2016 sumu 489,83 eur a za rok 2016 dňa 02.12.2016 sumu 498,20 eur, ktoré spotreboval, súd prvej inštancie dôvodne uložil žalovanému povinnosť tieto sumy žalobkyni zaplatiť, vrátane zákonného úroku z omeškania z týchto súm. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti bolo rovnako správne rozhodnutie súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti (náklady na správu bytu, poplatok za vyúčtovanie, poštovné), ktoré nie sú nákladmi spojenými s užívaním bytu a tieto má povinnosť hradiť vlastník bytu, teda žalobkyňa. V tejto časti odvolací súd poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje.

12. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a vyslovil, že žiadnej zo strán sporu nepriznáva nárok na náhradu trov konania, keď ani jedna zo strán sporu nebola v odvolacom konaní úspešná.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).